

Ess. I, 18. 88. Brāhmaṇa der Tal. Ind. St. 1, 42. 2, 181. तलवकारोपनिषद् = केनोपनिषद्.

तलवारण n. Schwert Wils. — Vgl. त्रवारि, bengal. तल्वार, hindust. تلوار.

तलसारक (तल + सा°) n. Sprungriemen (nach unten ziehend) H. 1251. Nach Anderen Krippe ÇKDr. Wils. — Vgl. तलिका.

तलहृदय (तल + हृ°) n. die Mitte der Fußsohle H. 618.

तलाची (तल + अच्°) f. Rohrmatte Hār. 177.

तलातल (तल + अतल) n. eine best. Hölle आनुिक. in Ind. St. 2, 178, No. 3. Vedāntas. (Allah.) No. 70. Bhāg. P. 2, 1, 26. 3, 40. 5, 24, 7. 28. Skanda-P. in Verz. d. Oxf. H. 74, a. — Vgl. अतल, मत्हा°, रसा°, वि°, सु°.

तलाशा f. ein best. Baum AV. 6, 13, 3. Kauç. 8.

तलिका (von तल) f. Sprungriemen H. 1251. — Vgl. तलसारक.

तलित n. gebratenes Fleisch Bāṅvapr. im ÇKDr.

तलिन adj. mit dem Tala (s. तल 4) genannten Leder versehen MBh. 5, 5367. 14, 2438.

तलिन Uṇādis. 2, 53. 1) adj. a) dünn, mager; klein, wenig, = विरल und स्तोक AK. 3, 4, 28, 129. H. an. 3, 378. MED. n. 70. विद्या bei Uḡval. zu Uṇādis. 2, 53. = दुर्बल, कृषा H. 449. = स्तोक 1426. = तुच्छ Hār. 122. — b) durchsichtig, klar (स्वच्छ) H. an. MED. विद्या. Beruht viell. auf einer Verwechslung von तुच्छ mit स्वच्छ. — c) unten befindlich (vgl. तल) Colebr. zu AK. — 2) n. Lager, Bett Hār. 172. H. 682, v. 1. für तलिम.

तलिम n. 1) Fussboden, Estrich (कुट्टिम) Traik. 3, 3, 296. H. 682. an. 3, 465. fg. MED. m. 44. — 2) Lager, Bett Traik. H. an. MED. Vgl. तलिन, तल्प. — 3) eine offene, nur von oben gedeckte Halle H. an. MED. — 4) Schwert diess.

तलीडी ein best. Theil des Körpers AV. 7, 76, 3.

तलुन m. N. pr. eines Mannes गागा गौरादि zu P. 4, 1, 105. — Vgl. तरुन. तलुन = तरुणा Uṇādis. 3, 54. गागा गौरादि zu P. 4, 1, 41. गागा उत्सादि zu P. 4, 1, 86. Pat. zu P. 4, 1, 15. 1) adj. subst. jung, Jüngling H. an. 3, 379. MED. n. 70. f. Mädchen, eine junge Frau AK. bei Uḡval. (die gedruckten Ausgaben lesen 2, 6, 2, 8 तरुणी). H. 511. H. an. MED. oxyt. गागा गौरादि, proparox. Pat. a. a. O. — 2) m. Wind H. an. MED.

तलेक्षण (तल + ईक्षण) m. Schwein (dessen Augen nach unten gerichtet sind) H. ç. 184. Çabdārthakalpataru im ÇKDr.

तलोत्तम (तल + उत्तम) viell. Decke, Lage Hār. 4643.

तलोदर (तल + उदर) adj. dessen Bauch nach unten hängt (?), f. आ und ई P. 4, 1, 55, Sch. तलोदरी f. Gattin Çabdārthakalpataru im ÇKDr.

तलोदा (तल + उद) f. Fluss (dessen Wasser hinunterfließt) Traik. 1, 2, 30. Hār. 53.

तलक n. Wald Traik. 2, 4, 1. — Vgl. तल.

तल्प (ved., तल्प°) Uṇādis. 3, 28) m. in der älteren, n. in der jüngeren Sprache, Traik. 3, 5, 7. Siddh. K. 249, a, 6 v. u. 1) Lager, Bett; Ruhesitz, Sopha AK. 3, 4, 29, 133. H. 682. an. 2, 295. MED. p. 6. नास्यं ज्ञाय तल्पमाशये AV. 5, 17, 12. 14, 2, 31. 41. ऋद्धिस्वस्तल्यो भवति TBr. 1, 2, 6, 5. तल्पसयमभिज्ञयानि ebend. 2, 2, 5, 3. देव° पाण्डव. Br. 23, 4, 23, 1. नैने पात्रे न तल्पे मीमांसते TS. 6, 2, 6, 4. Kāṭy. Çr. 24, 1, 23. शरीराणि ग्रामसमी-

पमाहृत्य कुम्भेन तल्पे कृत्वा 21, 3, 7. Āçv. Çr. 11, 2. Kauç. 72. 76. तल्प घासीनम् M. 3, 3. R. 2, 30, 14. विगतनिद्रस्तल्पमुक्त्वा चकार Ragh. 5, 75. 19, 2. Kathās. 26, 269. Glt. 11, 33. °रचना 6, 11. मुख्यशेष नो धर्मः त्रियाणाम् — यच्छयीमिह संग्रामे शरतल्पगता वयम् MBh. 5, 4248. 1, 183. 13, 5387. 14, 1784. Glt. 4, 4. अदीन्द्रतल्पे ऽधिशयानः Bhāg. P. 3, 8, 10. योगतल्पात्समुत्थितः 2, 10, 13. आद्भुवृषलीतल्पं तदरुयो ऽधिगच्छति so v. a. sich fleischlich vermischen M. 3, 250. वृषलीतल्पम् MBh. 13, 4281. Am Ende eines adj. comp. f. आ Rāga-Tar. 2, 166. गुरोस्तल्पमावसन् das Ehebett des Lehrers besuchend so v. a. dasselbe durch Ehebruch entweihend Kāṇḍ. Up. 5, 10, 9; vgl. गुरुतल्प, गुरुतल्पिन्. Daher तल्प Gattin, Frau AK. H. an. MED. Wagensitz MBh. 3, 14917. 7, 1626, wo so st. कल्प zu lesen ist. — Das f. तल्पा AV. 13, 1, 17. — 2) ein zur Vertheidigung dienender Thurm (अट्ट) AK. H. an. MED. तल्पेशा-यासिकीर्तुक्तं शुश्रुभे योधरन्तितम् (पुरम्) MBh. 1, 7577. — Viell. von स्तर; vgl. आस्तर, आस्तरण, στρωμα, στρωμνή, ποστειλια. WEBER möchte das Wort lieber auf तर्प zurückführen.

तल्पक m. wohl Verfertiger von Ruhesitzen Kām. Nitīs. 12, 45.

तल्पकोट (तल्प + कोट) m. Bettwanze BRAHMAVIV. P. im ÇKDr.

तल्पगिरि (तल्प + गिरि) m. N. pr. eines Berges: °माहृत्य Mack. Coll. I, 72.

तल्पज (तल्प + ज) adj. in (Jmdes) Ehebett —, von (Jmdes) Ehefrau geboren: यस्तल्पजः प्रमीतस्य क्लीवस्य व्याधितस्य वा । स्वधर्मणा नियुक्तायां स पुत्रः क्षेत्रजः स्मृतः ॥ M. 9, 167. तस्य स्याद्यस्य तल्पजः 170.

तल्पन n. das fleischige Polster auf dem Rücken eines Elephanten Hār. 29. Bāṅvapr. im ÇKDr. — Von einem nicht zu belegenden denom. von तल्प.

तल्पशीवन् (तल्प + शी°) adj. f. °वरो auf dem Lager ruhend: नारीः RV. 7, 33, 8.

तल्पीकत (तल्प + कृत) adj. zum Lager gemacht Rāga-Tar. 3, 215.

तल्पेशय (तल्पे, loc. von तल्प, + शय) adj. = तल्पशीवन् AV. 4, 5, 3.

तल्प्य (von तल्प) adj. 1) zum Bett gehörig VS. 16, 44. — 2) des Ruhesitzes oder Lagers würdig पाण्डव. Br. 23, 4, 23, 1. — 3) im Ehebett erzeugt: शतं वै तल्प्या राजपुत्रा आशापालाः Çar. Ba. 13, 1, 2, 2. — Vgl. ताल्य.

तल्ल 1) m. ein kleiner Teich H. 1095, Sch. H. an. 2, 490. MED. l. 22. — 2) f. ई a) ein junges Weib MED. — b) N. pr. der Gemahlin Varuṇa's H. an. — c) Boot Wils. — 3) n. Traik. 1, 2, 28. Nach ÇKDr. und Wils. Loch, Höhle; nach dem Ind. zu Traik. = झालवाल. — Vgl. तल 12 und तलक.

तल्लक्षण (तद् + ल°) eine best. grosse Zahl Lalit. 141.

तल्लज m. Ausbund, etwas Ausgezeichnetes in seiner Art AK. 1, 1, 4, 5. H. 1440. गो° eine ausgezeichnete Kuh P. 2, 1, 66, Sch. कुमारी° Sch. zu AK. ÇKDr.

तल्लह (°) m. Hund H. ç. 180.

तल्लिका f. Schlüssel Wils. — Vgl. ताली.

तल्ल्व n. durch Reiben wohlriechender Substanzen hervorgebrachter Wohlgeruch Wils.

तल्ल्वक adj. detn Wils. Beruht wohl auf Missverständnis von P. 4, 3,